

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15Co/51/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718205175
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Ilčinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8718205175.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Ilčinovej a členov senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Mareka Kohúta v právnej veci žalobcov: 1. W. I., C.. XX.X.XXXX, M. XXX/XX, XXX XX M., 2. L. S., C.. XX.X.XXXX, D. XXX/XX, XXX XX A. T., obe právne zastúpené Mgr. Marošom Ježíkom, advokátom so sídlom Murgašova 86/1, 058 01 Poprad, IČO: 37 877 291, proti žalovanému: W. X., C.. XX.X.XXXX, T. C. XX/X, XXX XX B., o určenie, že vec patrí do dedičstva, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad, č.k. 21C/17/2018-80 zo 7. februára 2019 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobkyne majú nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol takto:

„I. Súd u r č u j e , že nehnuteľnosť byt č. X na Y. poschodí bytového domu na P. N. č. vchodu X v M., postavený na pozemku parc. č. I. J. XXXX, súp. č. XXX, vedený v katastri nehnuteľností Okresného úradu v Poprade, katastrálny odbor, na LV č. XXXX pre k. ú. M., Obec Poprad, okres Poprad, v podiele 1/1, spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu súp. č. XXX prislúchajúci k bytu č. X o veľkosti 5041/195590, spoluvlastnícky podiel k pozemku prislúchajúci k bytu č. X, parc. č. I. J. XXXX, druh pozemku - zastavané plochy a nádvoria o výmere 254 m² - evidovaná ako parc. registra J., vedený v katastri nehnuteľností Okresného úradu v Poprade, katastrálny odbor na LV č. XXXX pre k. ú. M., Obec Poprad, okres Poprad, o veľkosti 5041/195590 p a t r í do dedičstva po poručiteľke Ž. U., rod. X., C.. XX.X.XXXX, zomrelej XX.X.XXXX v celosti.

II. Žalobkyniam 1./, 2./ p r i z n á v a voči žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že súd rozhodne o trovách konania uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. V podstatnej časti svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že „ ... dňa 6.7.2016, formou Notárskej zápisnice N 698/2016, napísanej na Notárskom úrade JUDr. Štefana Siskoviča, bola uzavretá Darovacia zmluva medzi darkyňou Ž. U., rod. X. a žalovaným - bratom W. X. ako obdarovaným (medzi súrodencami). Darkyňa vyhlásila, že je výlučnou vlastníčkou predmetného bytu č.X a priestorov na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu. V čase podpísania darovacej zmluvy bola vlastníčkou predmetu daru, ktorý nebol zaťažený žiadnymi záväzkami. Darkyňa darovala predmet daru do výlučného vlastníctva obdarovanému, ktorý dar s vďakou prijal a zaviazal sa vyhovieť všetkým zákonným podmienkam. V bode V. si dohodli, že darkyňa sa môže domáhať vrátenia predmetu daru, pokiaľ sa obdarovaný bude k nej alebo k členom jej rodiny správať tak, že tým hrubo poruší dobré mravy.

Darkyňa, ako oprávnená z vecného bremena a obdarovaný ako povinný z vecného bremena v bode VI. uzatvorili Zmluvu o zriadení vecného bremena, na základe ktorého obdarovaný zriadil vecné bremeno v prospech daryne, spočívajúce v jej práve bezplatného a doživotného užívania bytu. Smrťou daryne vecné bremeno malo zaniknúť.

Dňa 19.9.2017 vlastnoručne podpísala daryňa Plnomocenstvo advokátke W.. A. W.. Tá ju mala zastupovať v právnej veci v súdnom konaní týkajúceho sa Ž. U. c/a W. X. o vrátenie daru s príslušenstvom. W.. A. W., dňa 20.9.2017 adresovala žalovanému výzvu z ktorej vyplýva, že nebohá Ž. U., ktorá bola v nemocnici, nie je spokojná, že sa žalovaný o ňu nezaujíma, ani o jej zdravotný stav a po prepustení z nemocnice bola odkázaná na pomoc iných ľudí, ktorú jej žalovaný neposkytol. Naopak, nákupy a potrebnú pomoc jej zabezpečovala susedka. Považovala jeho správanie za hrubé porušenie dobrých mravov vyznačujúce sa značnou intenzitou, spočívajúcou v neposkytnutí potrebnej pomoci v chorobe, starobe, jej odkázanosti na pomoc od iných ľudí a teda o hrubý nezájum o jej osobu. Z týchto dôvodov žiadala vrátiť dar a za tým účelom žiadala, aby sa žalovaný dostavil dňa 5.10.2017 o 10.00 hod., do advokátskej kancelárie v Poprade. Dňa 11.10.2017 žalovaný písomne reagoval na výzvu. Uviedol, že nebohá sestra bola trikrát u notára a chcela, aby jej vrátil byt, ale notár nevidel dôvod na vrátenie bytu. Z tohto dôvodu a z dôvodu, že ho napádala aj inými trestnými oznámeniami, sa rozhodol ju nenavštevovať, pokiaľ to nebude nevyhnutné, vzhľadom na jej zdravotný stav a obavy pred ďalšími krivými obvineniami. Dňa 12.9.2017 daryňa, Ž. U., napísala bratovi - žalovanému, že sa mal o ňu postarať a dochovať ju do smrti, avšak jej zdravotný stav je už tak zlý, že potrebuje, aby splnil svoj sľub a postaral sa o ňu. Uviedla, že nie je schopná sama sa o seba postarať bez cudzej pomoci a preto ho prosila, aby čo najskôr oznámil, ako jej môže brat v tomto pomôcť podľa dohody, keďže mu darovala byt. Následne na to po 6 mesiacoch, dňa XX.X.XXXX daryňa zomrela. Po 9-tich dňoch bola nájdená v byte mŕtva.“

3. Súd prvej inštancie mal preukázané, že poručiiteľka Ž. U., rod. X. zomrela dňa 19.03.2018. Nesporným bolo to, že počas svojho života uzavrela dňa 06.07.2016 ako daryňa so žalovaným ako obdarovaným darovaciu zmluvu a zmluvu o zriadení vecného bremena, predmetom ktorej bol byt č. X, nachádzajúci sa v M. na ul. N. Č. X, zapísaný na LV č. XXXX kat. úz. M. ako aj spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, súp. č. XXX, o veľkosti 25/1000 a spoluvlastnícky podiel k pozemku prislúchajúcemu k bytu - parcela I. J. XXXX, evidovaná na LV č. XXXX kat. úz. M. o veľkosti podielu 25/1000. Vklad vlastníckeho práva v prospech žalovaného bol povolený pod č. V 5932/2016. Vychádzajúc z lekárskej správy B.. U. zo dňa 18.09.2018 a 10.08.2018 ako aj správy B.. Z. I. z 01.06.2016 súd prvej inštancie dospel k záveru, že darovacia zmluva uzavretá medzi poručiiteľkou Ž. U., rod. X. a žalovaným bola platným právnym úkonom, keďže bola určitá, uzatvorili ju spôsobilé subjekty zmluvu uzavrieť a nebola v rozpore so zákonom. Následne sa súd vysporiadal s platnosťou právneho úkonu učeného poručiiteľkou, spočívajúceho v prejave domôcť sa vrátenia daru. Konštatoval, že domáhať sa vrátenia daru je jednostranným právnym úkonom darcu, ktorý smeruje k tomu, aby obdarovaný vrátil dar. Z výzvy na vrátenie daru však musí byť zrejma vôľa darcu smerujúca k tomu, aby obdarovaný vec vrátil. Právny úkon spísaný advokátkou W.Q.. A. W. dňa 20.09.2017 v mene poručiiteľky vyhodnotil súd prvej inštancie ako perfektný právny úkon na vrátenie daru. Tento úkon obsahoval dôvod vrátenia daru, dar bol dostatočne konkretizovaný a podpísaný nebohou Ž. U..

4. Poukazom na ustanovenie § 630 Občianskeho zákonníka súd konštatoval, že doručením výzvy poručiiteľky na vrátenie daru zanikol medzi ňou a žalovaným právny vzťah vytvorený darovacou zmluvou. Jednostranným právnym úkonom poručiiteľky adresovaným žalovanému tak došlo k zrušeniu darovacej zmluvy, v dôsledku čoho vznikla jeho povinnosť dar vrátiť.

5. Súd prvej inštancie správanie sa žalovaného vyhodnotil hrubo porušujúce dobré mravy. Toto správanie konkretizoval tým, že sám žalovaný ponúkol poručiiteľke, že sa o ňu postará a že sa prisťahuje z B. do M., čo bolo aj pohnútkou poručiiteľky prepísať byt na žalovaného. Znamená to, že jediným motívom daryne (poručiiteľky) na uzavretie darovacej zmluvy bolo to, aby sa žalovaný ako brat poručiiteľky o ňu postaral nielen v chorobe, ale aj v starobe. Prihliadajúc na okolnosti konkrétneho prípadu, na zdravotný stav a sebestačnosť daryne v období pred darovaním, kedy si starostlivosť o daryňu nevyžadovala veľkú intenzitu a po darovaní, teda v roku 2017, kedy sa zhoršil jej zdravotný stav, začala mať problémy s pamäťou a trpela závratmi, bolo podľa súdu prvej inštancie nevyhnutné, aby sa obdarovaný o daryňu postaral osobne. Mal za to, že pokiaľ sa tento neprisťahoval do Popradu, teda nespĺnil svoj sľub daný poručiiteľke, tak starostlivosť mal zabezpečiť aspoň prostredníctvom osoby blízkej poručiiteľke, či jej týždennými návštevami, čo však neučinil. Zdôraznil, že výsledkom nedbanlivého konania žalovaného bolo aj to, že daryňa bola nájdená v byte mŕtva až po deviatich dňoch. Zo strany žalovaného tak

išlo o evidentné zlyhanie starostlivosti v rôznej forme primeranej okolnostiam, a to aj napriek trestným oznámeniam voči nemu, ktoré podala poručiiteľka, avšak v období, kedy jej pamäť už neslúžila dobre. Súd v závere vyslovil názor, že intenzita starostlivosti žalovaného (aj keď býval v B.) nebola primeraná okolnostiam a veku darykyne, čo je potrebné posúdiť ako hrubé porušenie dobrých mravov.

6. K uvedeným skutkovým záverom dospel súd prvej inštancie po oboznámení sa s písomným vyhlásením priateľky poručiiteľky L. N. z 10.09.2018, s vyjadrením jej vnučky C. I. z 01.09.2018, s čestným vyhlásením A. B., s oznámením a výzvou na mimosúdne vyriešenie veci Mgr. Ježíka z 26.09.2018 ako aj s listinnými dôkazmi vlastnoručne písanými poručiiteľkou.

7. Súd prvej inštancie predmet sporu právne posúdil podľa § 451, § 628, § 630, § 460, § 461 a § 473 Občianskeho zákonníka.

8. O trovách strán sporu rozhodol súd prvej inštancie v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

9. V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie žalovaný. Odvolacie dôvody podriadil pod ustanovenie § 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP. Nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie vzhladol žalovaný v tom, že právny úkon spočívajúci v dovolávaní sa vrátenia daru uskutočnený prostredníctvom advokátky W.. A. W. dňa 20.09.2017 nie je možné posúdiť ako platný právny úkon. W.. A.U. W. totižto k takémuto úkonu nebola splnomocnená. Predmetný právny úkon žalovaný vyhodnotil ako neurčitý a nezrozumiteľný, teda neplatný, keďže v udelenom plnomocenstve bola advokátka splnomocnená na konanie o vrátenie daru s príslušenstvom v súdnom konaní, čo nespĺňa náležitosti úkonu určitého a zrozumiteľného a takýto úkon nemohol spôsobiť zrušenie darovania. Vyslovil názor, že rozsah splnomocnenia musí byť vymedzený práve a len na takýto úkon a pokiaľ to tak nie je, tak nie je možné prostredníctvom splnomocnenca spôsobiť tak závažný následok ako zánik hmotnoprávneho vzťahu. Navyiac poukázal na to, že W.. W. k písomnosti z 20.09.2017 nepriložila plnú moc a bez takéhoto plnomocenstva predmetná písomnosť advokátky nebola kvalifikovaným úkonom, ktorý by mohol spôsobiť zánik hmotnoprávneho vzťahu vo forme darovania. Bez priloženého plnomocenstva na konkrétny hmotnoprávny úkon takýto úkon urobený inou osobou nevyvoláva žiadne právne účinky. Žalobkyne tak neunesli dôkazné bremeno v tom, žeby bol uskutočnený hmotnoprávny úkon smerujúci k zániku darovania splnomocnenou advokátkou tak, aby tento mohol spôsobiť akýkoľvek právny účinok.

10. Nesprávne skutkové zistenia videl žalovaný v nesplnení zákonnej podmienky podľa § 630 Občianskeho zákonníka, teda žeby sa dopustil správania, ktoré by bolo hrubo porušujúce dobré mravy voči darcovi. Trval na tom, že nikdy sa takéhoto správania voči svojej sestre - poručiiteľke nedopustil. Zdôraznil, že bola to práve jeho sestra, ktorá v roku 2016 ho oslovila s tým, že mu chce darovať svoj byt, keďže jej dcéry sa o ňu už dvadsať rokov nezaujímajú a ani sa s ňou nerozprávajú. S postupom poručiiteľky preto vyslovil súhlas a došlo k uzavretiu darovacej zmluvy a k súčasnému zriadeniu vecného bremena spočívajúceho v práve darykyne jej bezplatného a doživotného užívania darovanej nehnuteľnosti s tým, že náklady súvisiace s užívaním bytu bude naďalej znášať darykyňa. Poukázal na správu z psychiatrického vyšetrenia B.. Z. I., v ktorej sa uvádza, že dcéry poručiiteľky sa o ňu nestarajú už dvadsať rokov a je pravdepodobné, že po jej smrti by darovaciu zmluvu mohli napadnúť. V tejto správe sa zároveň uvádza, že Ž. U. je sebestačná, samostatná a spôsobilá k právnomu úkonu. Odvolateľ ďalej uviedol, že po uzavretí darovacej zmluvy si začal zháňať v M. byt, ale nakoniec sestre ponúkol, že sa prisťahuje k nej do dvojizbového bytu. Toto však poručiiteľka odmietla. Po tom, ako sa dcéry a vnučka poručiiteľky dozvedeli, že táto mi darovala byt, začali prostredníctvom vnučky s poručiiteľkou po dvadsiatich rokoch komunikovať a presviedčať ju, nech darovanie zruší. Využila k tomu aj podnety na trestné stíhanie, ktoré sa však všetky ukázali ako nepravdivé. Žalovaný trval na to, že o poručiiteľku po tom ako odmietla, aby sa k nej nasťahoval, sa vždy staral. Navštevoval ju aspoň raz do mesiaca, robil jej nákupy, opravoval pokazené veci v byte, upratoval, dokonca strihal nechty na nohách. V ostatnom bola celkom samostatná, teda vedela si nakúpiť, navariť, opraviť, chodila do mesta na tržnicu a pod.. Spolu chodili do kostola a na hroby rodičov do Bardejova a v Poprade tiež na vyšetrenia. Navštevoval ju v nemocnici, keď ležala na geriatrickom oddelení. Pokiaľ ju nenavštevoval, tak to bolo pre jeho zdravotný stav v období od novembra 2017 do konca januára 2018. Počas tohto obdobia však boli v pravidelnom telefonickom spojení. Zdôraznil, že nič z toho jej dcéry, teda terajšie žalobkyne nerobili. Zároveň uviedol, že po smrti poručiiteľky zaplatil nedoplatok za užívanie bytu, uhradil pohrebné náklady a poplatok za

prenájom hrobového miesta. Po smrti darkyne sa chcel dohodnúť, kedy na výzvu advokáta Mgr. Ježíka pricestoval do Popradu a súhlasil s tým, aby sa byt predal a kúpna cena sa rozdelila medzi dcéry a neho. K dohode však nedošlo, ale bola podaná žaloba. Vyslovil pochybnosť, že v jeho správaní nie je možné vzhliadnuť hrubé porušenie dobrých mravov. Namietal, že súd prvej inštancie do odôvodnenia svojho rozhodnutia prevzal len tvrdenia žalobkyní, vrátane tvrdenia, že jediným motívom darovania bola starostlivosť o poručiťku. Toto však nie je pravdou, keďže motívom darovania bol práve dlhodobý nezáujem detí o vlastnú matku, pričom záujem sa prejavil až po ich zistení o darovaní. Zdôraznil, že o poručiťku sa v rámci možností staral. Spochybnil aj vyjadrenie vnučky C. I. (nesprávne uvedené meno ako Kurucová) ako aj potvrdenie L. N.. Trval na tom, že nedošlo k právnomu úkonu smerujúcemu k zrušeniu darovania a ani z jeho strany nešlo o také správanie, ktoré by akýmkoľvek spôsobom hrubo porušovalo dobré mravy, ale o takéto správanie dlhodobo išlo zo strany žalobkyní. Navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania v celom rozsahu.

11. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrili žalobkyne podaním z 20.05.2019. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považovali za vecne správne, keďže súd sa vysporiadal so všetkými vykonanými dôkazmi, ktoré správne vyhodnotil, jeho rozhodnutie je logické. Poukázali na to, že žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by boli spôsobilé zmeniť právne posúdenie uplatneného nároku alebo skutkový stav zistený a ustálený na základe vykonaného dokazovania. Vo vzťahu k odvolacej námietke žalovaného týkajúcej sa neplatného plnomocenstva udeleného W.. A. W. žalobkyne uviedli, že plnomocenstvo udelené pre túto advokátku je určitým, zrozumiteľným právnym úkonom, splnomocnenie obsahuje presnú identifikáciu osobných údajov a vymedzenie rozsahu plnej moci označené slovným spojením „o vrátenie daru s príslušenstvom, vrátane prípadného súdneho konania“ čo je uvedené za odrážkou. Na tejto plnej moci je podpis splnomocniteľa, toto plnomocenstvo bolo súčasťou listu zasielaného advokátkou žalovanému, na ktorý žalovaný reagoval, pričom nikdy jednostranný právny úkon darcu učinенý prostredníctvom splnomocnenca nespochybňoval po stránke určitosti a zrozumiteľnosti udeleného plnomocenstva. Dané splnomocnenie je v písomnej forme a teda je platné. Vo vzťahu k druhej namietanej okolnosti, teda že zo strany žalovaného nedošlo k správaniu sa k daryni v rozpore s dobrými mravmi, resp. žeby jeho správanie nebolo takej intenzity, aby ním došlo k hrubému porušeniu dobrých mravov žalobkyne uviedli, že hodnotenie správania sa žalovaného ako obdarovaného učinila za svojho života samotná daryňa ako správanie sa v rozpore s dobrými mravmi. Žalobkyne ako jej zákonné dedičky podanou žalobou uplatňujú už len ňou realizované právo na vrátenie daru. Do pozornosti odvolacieho súdu dali skutočnosť, že podmienkou daryne spojenou s darovaním bytu bolo to, aby sa žalovaný ako obdarovaný o ňu postaral a presťahoval sa s postihnutou dcérou do M., čo však žalovaný neurobil. Už len samotné toto konanie obdarovaného, teda nepresťahovanie sa do M. za účelom postarania sa o daryňu založilo v intenciách danej ustálenej súdnej praxe právo daryne domáhať sa vrátenia daru. Tomuto výkladu korešponduje aj následne konanie daryne, ktorá žalovaného opakovane žiadala, aby po tom, čo sa do M. nepresťahoval, jej vrátil byt. Trvalé dlhodobé neposkytovanie potrebnej pomoci žalovaného bolo v konaní preukázané nielen listinnými dôkazmi, ale aj samotným správaním sa žalovaného, ktoré vyústilo do toho, že daryňu bez známok života našla až po deviatich dňoch jej dcéra a nie žalovaný. Správanie sa žalovaného spočívajúce v neposkytovaní potrebnej pomoci daryni preto súd podľa názoru žalobkyní správne charakterizoval ako hrubé porušenie dobrých mravov. Skutočnosť, že žalobkyne mali s daryňou ako svojou matkou zlý vzťah považovali pre predmetné konanie za irelevantné. Navrhli rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

12. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 CSP preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce v súlade s ustanovením § 379 a nasl. CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. O odvolaní bolo rozhodnuté postupom podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, pričom miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia boli oznámené na úradnej tabuli súdu a na príslušnej webovej stránke najmenej 5 dní pred rozhodnutím. Súd prvej inštancie v predmetnom spore vykonal potrebné dokazovanie, na základe ktorého dospel k správnym skutkovým zisteniam a z týchto vyvodil aj správny právny záver. Odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na výstižné a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvej inštancie, s ktorým sa stotožňuje a len vo vzťahu k odvolacím námietkam žalovaného uvádza nasledovné.

13. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že poručiťka Ž. U. ešte za svojho života učinila prejav smerujúci k vráteniu daru, ktorý prejav bol vykonaný prostredníctvom advokátky W.. A. W.. List, ktorým bol právny úkon vrátenia daru realizovaný bol nepochybne doručený žalovanému, keďže tento na daný prejav vôle reagoval odpoveďou z 11.10.2017, pričom v odpovedi nenamietal absenciu plnej moci.

Bolo preto jeho dôkaznou povinnosťou tvrdenú skutočnosť preukázať. Neunesenie dôkazného bremena žalovaným v tomto smere spôsobuje dôsledok, že súd prvej inštancie správne vychádzal z tvrdení žalobkyní, ktoré boli podporené listinnými dôkazmi (list z 20.09.2017, plnomocenstvo z 19.09.2017). Bez logických súvislostí ostáva aj tvrdenie žalovaného o neurčitosti a nezrozumiteľnosti udelenej plnej moci, pokiaľ v tejto je označený predmet zastupovania ako zastupovanie spojené s vrátením daru s príslušenstvom, vrátane prípadného súdneho konania. Z obsahu splnomocnenia je nespochybniteľné, že W.. W. bola splnomocnená k všetkým úkonom týkajúcim sa vrátenia daru, vrátane jednostranného právneho úkonu vyjadrujúceho prejav vôle smerujúcej k vráteniu daru. Výklad obsahu splnomocnenia predložený žalovaným v odvolaní by bol výkladom prísne formalistickým, nesledujúcim daný cieľ, teda zastúpenie pri všetkých úkonoch týkajúcich sa dosiahnutia vrátenia daru.

14. K odvolacej námietke žalovaného spočívajúcej v neporušení dobrých mravov závažným spôsobom vo vzťahu k daryni odvolací súd uvádza, že aj nezáujem žalovaného počas dlhšieho obdobia mohla daryňa vnímať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Niet pochyb, že výslovným prianím daryne bolo spojiť darovanie bytu s presťahovaním sa žalovaného do M., čoho dôsledkom by bola istota daryne mať vo svojej blízkosti osobu, na ktorú sa môže v budúcnosti spoľahnúť a kedykoľvek obrátiť o pomoc. Nie je bez logickej súvislosti to, že práve za situácie, kedy daryňa mala prerušený kontakt so svojimi vlastnými dcérami a cítila sa osamelá, túžila mať vo svojej blízkosti príbuznú osobu, ktorú si zaviazala darovaním bytu. Odvolací súd vyslovuje presvedčenie, že už len samotná fyzická blízkosť žalovaného bola pre daryňu tak významná, že pokiaľ nesplnil čo sľúbil, teda nepristáhoval sa do M., spôsobil jej sklamanie. Logickým dôsledkom postupu poručiťky bolo preto v dôsledku sklamania domáhať sa vrátenia daru. Odvolací súd nemá žiadnu pochybnosť, že pohnútky poručiťky sa riadili vyššie uvedeným. Odvolací súd v závere uvádza, že nedodržiavanie pravidiel mravného správania sa nie je možné vidieť vždy výlučne v reálnych úkonoch, ale aj v pasivite tam, kde je aktivita žiaduca.

15. S poukazom na uvedené odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, vrátane správneho výroku o trovách konania v súlade s ustanovením § 387 ods. 1, 2 CSP.

16. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s 255 ods. 1 CSP, teda žalobkyniam úspešným v odvolacom konaní bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalovanému v rozsahu 100 %.

17. Rozsudok bol prijatý senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).